

SID

ابزارهای
پژوهش

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

آموزش نرم افزار Word برای پژوهشگران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران

کاهش خیز مغزی توسط هورمون‌های تخمدانی پس از ترومای منتشر مغزی در موش‌های

صحرائی ماده: نقش نوروپپتید S

فاطمه معقول^۱، محمد خاکساری^۲، ویدا نادری^۱، غلامرضا اسدی کرم^۲

۱- مرکز تحقیقات علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

۲- مرکز تحقیقات فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران

مقدمه: تحقیقات آزمایشگاهی نشان داده‌اند که هورمون‌های تخمدانی دارای اثرات ضدالتهابی و ضدخیز مغزی قابل توجهی پس از ترومای منتشر مغزی (TBI) آزمایشگاهی هستند. گیرنده FM-4 یک گیرنده جفت‌شونده به پروتئین G است و لیگاند آن نوروپپتید S (NPS) در نواحی مختلف مغزی بیان می‌شود. دارای نقش‌های متعددی در التهاب، درک درد و استرس بوده اما تغییرات احتمالی آن‌ها پس از TBI هنوز بررسی نشده‌است. مطالعه حاضر تغییرات احتمالی بیان گیرنده FM-4 و لیگاند آن NPS را مورد بررسی قرار داده‌است.

مواد و روش‌ها: دو گروه اصلی از موش‌های صحرائی (درمان‌شده و درمان‌نشده) نژاد آلبینو تحت ضربه منتشر مغزی قرار گرفتند. گروه‌های درمان‌نشده شامل گروه‌های پرواستروس و غیرپرواستروس بودند. در گروه‌های درمان‌شده، بلافاصله پس از خارج کردن تخمدان‌ها، کپسول‌های سیلاستیکی با دوزهای بالا و پایین هورمون‌های جنسی در حیوانات به صورت زیرجلدی کاشته شدند. ۲۴ ساعت پس از TBI، خیز مغزی به وسیله اندازه‌گیری محتوی آب مغزی (WC) بررسی شد. بیان پره‌پرونوروپپتید S (prepro-NPS) توسط وسترن‌بلات و بیان رسپتور FM-4 به وسیله واکنش زنجیره‌ی پلی‌مراز در زمان واقعی (Real time PCR) بررسی شد.

یافته‌ها: حیوانات ترومایی در زمان پرواستروس (TP) خیز مغزی کمتری را نسبت به حیوانات ترومایی در زمان غیرپرواستروس (TNP) نشان دادند. خیز مغزی در گروه‌های تحت درمان با دوزهای بالای استروژن و پروژسترون نیز کمتر از گروه‌های تحت درمان با دوزهای پایین هورمون و گروه‌های درمان‌نشده بود. موش‌های صحرائی گروه TP همچنین بیان افزایش یافته prepro-NPS و FM-4 را نسبت به گروه TNP نشان دادند. تجویز پروژسترون باعث افزایش بیان prepro-NPS و FM-4 در مقایسه با گروه تحت درمان با استرادیول و گروه‌های درمان‌نشده گردید.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پیشنهاد می‌گردد افزایش بیان prepro-NPS و FM-4 ممکن است اثرات ضدخیز مغزی پروژسترون را پس از ترومای منتشر مغزی میانجی‌گری کند. مکانیسم‌های سلولی درگیر نیاز به بررسی بیشتر دارند.

کلمات کلیدی: ترومای منتشر مغزی، استرادیول، پروژسترون، سیکل استروس، نوروپپتید S

SID

ابزارهای
پژوهش

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری
STES

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

کارگاه آموزشی
آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقالات ISI

آموزش مهارت های کاربردی
در تدوین و چاپ مقالات ISI

کارگاه آموزشی
روش تحقیق کمی

روش تحقیق کمی

کارگاه آموزشی
آموزش نرم افزار Word برای پژوهشگران

آموزش نرم افزار Word
برای پژوهشگران